

[Marlanne Jelved]

Hr. Gert Petersen har fuldkommen ret. Det, der bliver citeret fra Økonomisk Reform, er regeringens udspil, også til kommunerne. Det er udgangspunktet for forhandlingerne. Sådan er det.

Arne Melchior (CD):

Debatten i dag kommer ikke til at flytte bjerge. Det kan vi også roligt overlade til stærkere kræfter og højere magter. Værre er, at den ikke flytter nogen kommaer, hverken i nogen forligstekst eller i nogen talkolonner.

Jeg har da stor respekt for demokratiets udfoldelser. Demokrati er samtale, demokrati tager tid, og den tid skal vi give os. Ikke nogen beklagelse fra CD's side over dette. Men vi har altså diskuteret disse planer her i huset den 1. juni i år og for en måned siden, den 5. oktober. Og forhandlingerne i dag kan ikke aftvinge CD nogen særlig interesse.

Ikke at vi ikke gerne vil medvirke – det tror jeg nok vi har vist dag for dag og uge for uge i de nu snart seks måneder, disse forhandlinger har stået på – men vi tror som sagt ikke, at der vindes noget. Man forsøger sig med markeringer, men jeg frygter, at markeringerne nemt bliver til blokeringer, og så er det ikke heldigt for den løsning, vi dog snart må se.

Jeg skal derfor helt undlade at vifte med CD's mærkesager i dag. Vi har adskillige af dem. Vi har været til 17–18 møder hos regeringen, og som andre har vi efter møderne med regeringen stået foran glasdøren. Vi har i artikler og udtalelser og redegørelser oplyst offentligheden, og der skyldes ikke noget i den retning hverken fra vor side eller fra regeringens side eller fra andre partiers side.

Nu må skridtene tages bort fra blokering og markering og frem til et resultat. Jeg skal derfor slutte denne dagens korteste ordførertale – det er en spådom – med at give to velmente råd:

1) Lad være med at slå hinanden i hovedet med længst forladte planer.

2) Lad os holde op med at foregøgle hinanden eller befolkningen noget om julegaver eller skattelettelser, der basker, eller forbrugsudvidelser eller noget i den retning. Lad os hellere – før om, hvem der skal have, og hvor meget nogle skal have – koncentrere os om at vide, hvad vi har at yde. Så skal vi nok nemt blive enige om, hvilke formål og hvilke grupper der skal tilgodeses.

Alle planer hidtil har startet med, hvad vi kan gøre af godt, og så kom regningen bagefter, og den var der altså ikke dækning for; og derfor blev alle julegaverne og alle skattelettelserne ikke til noget.

I denne ånd vil jeg med stor forventning imødesætte statsministerens svartale her i dag. Den har forhåbentlig et indhold, der kunne medføre, at de to partier, om hvem jeg foreløbig ved, at de har forberedt dagsordener, når dagens tredje akt går over talerstolen her i aftenens løb, måske kan pakke disse dagsordener væk. For de vil heller ikke flytte kommaer.

Kofod-Svendsen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side har vi ikke følt noget som helst behov for endnu en debat om de økonomiske planer. Det, vi derimod mener der er et stort behov for, er, at man virkelig finder sammen ved forhandlingsbordet.

Jeg tror, der er en ganske bred enighed herinde om at analysere, hvad der er af problemer. Når jeg læser Økonomisk Reform af 12. oktober, statsministerens redegørelse af 1. november og de fire beslutningsforslag, vi har fra Socialdemokratiet, kan jeg konstatere, at der i analysen er ganske store sammenfald. Man er enig om, at alfa og omega er, at vi får styrket vores konkurrenceevne. Det går jo igen. Det siges med forskellige ord, men at vores konkurrenceevne i en årrække har været for svag, er der enighed om.

Der er også enighed om – sådan læser jeg det – at der er brug for nogle betydelige strukturændringer i vort samfund. Det kan heller ikke undre, for enhver, der har analyseret disse spørgsmål – jeg kunne nævne forskellige rapporter fra vismænd og andre kyndige folk – er jo kommet frem til det samme.

Vi er med fuld fart på vej ind i det indre marked, og der er brug for nogle afgørende strukturændringer i det danske samfund, for at vi kan komme ud af den klemme, vi er i, med den alt for store arbejdsløshed og den alt for store udlandsgæld. Nogle strukturændringer er nødvendige, sådan at eksporterhvervene kan få bedre vilkår, så vi kan sælge noget mere.

Der er også brug for en dagpengereform. Det fornemmer jeg også at der er enighed om.

Der er også enighed om, at den private opsparing må fremmes, og om, at der må ske nogle ændringer på erhvervsskatteområdet.